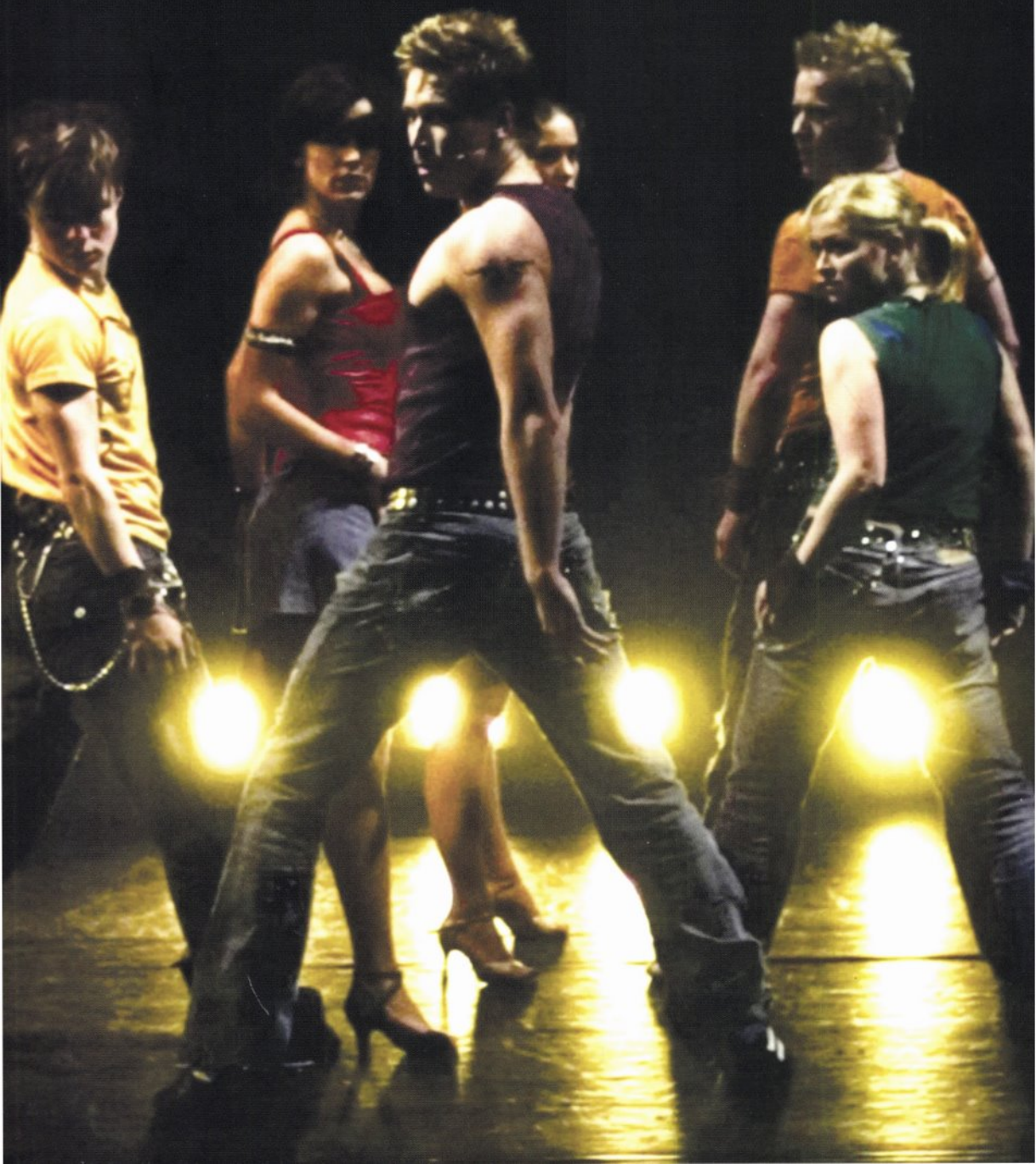

WEST SIDE STORY

“Den største musikalsatsningen som er gjort i Riksteatret”

West Side Story

For ett år siden møtte 400 unge sang- og danse-talenter til audition. I tre dager gikk de igjennom tester for å vise sin begavelse og sin vilje til å være med i Riksteatrets oppsetning av *West Side Story*.

Auditions er en knallhard prosess – for dem som vil være med, og for dem som skal velge ut. Den sitrende spenningen som brer seg etter som dagene går, håpet alle har – og skuffelsen de fleste får – er en tøff virkelighet. Men det er også en utrolig morsom og utfordrende oppgave for de som velger – fordi man gjennom hele prosessen sitter med visjonen om en ferdig forestilling i hodet. Vi har valgt våre unge talenter, og vi er stolte av dem!

West Side Story er den største musikalsatsningen som er gjort i Riksteatret. Seksten sangere og dansere, åtte musikere og elleve teknikere skal bidra til at publikum rundt i landet får oppleve en av verdens flotteste musikaler – laget med tanke på turné i utforming, koreografi, scenografi og musikkarrangementer, tilpasset 52 scener over hele Norge. I arbeidet med å lage et bredt repertoar vil musikalene alltid få sin plass, fordi det er en teaterform som bare Riksteatret kan produsere og sende ut til så mange

og forskjellige scener som vi gjør.

I fjor høst var det *Romeo og Julie*, i år er det *West Side Story*, den samme historien fortalt på to helt forskjellige måter. Shakespeare forteller om feiden mellom to familier i 1600-tallets Verona, i *West Side Story* er handlingen lagt til 1950-tallets New York og krigen mellom to ungdomsgjenger. Men historien kunne like gjerne ha utspilt seg i dag, i Tromsø, Sandnes eller Kolvereid. Det aller flotteste med denne musikalen er likevel dens fantastiske musikk – komplisert, men svært iørefallende.

Vårt mål har vært å gi historien et sterkt og kraftfullt uttrykk, som virker både på øyet, øret og, ikke minst – hjertet!

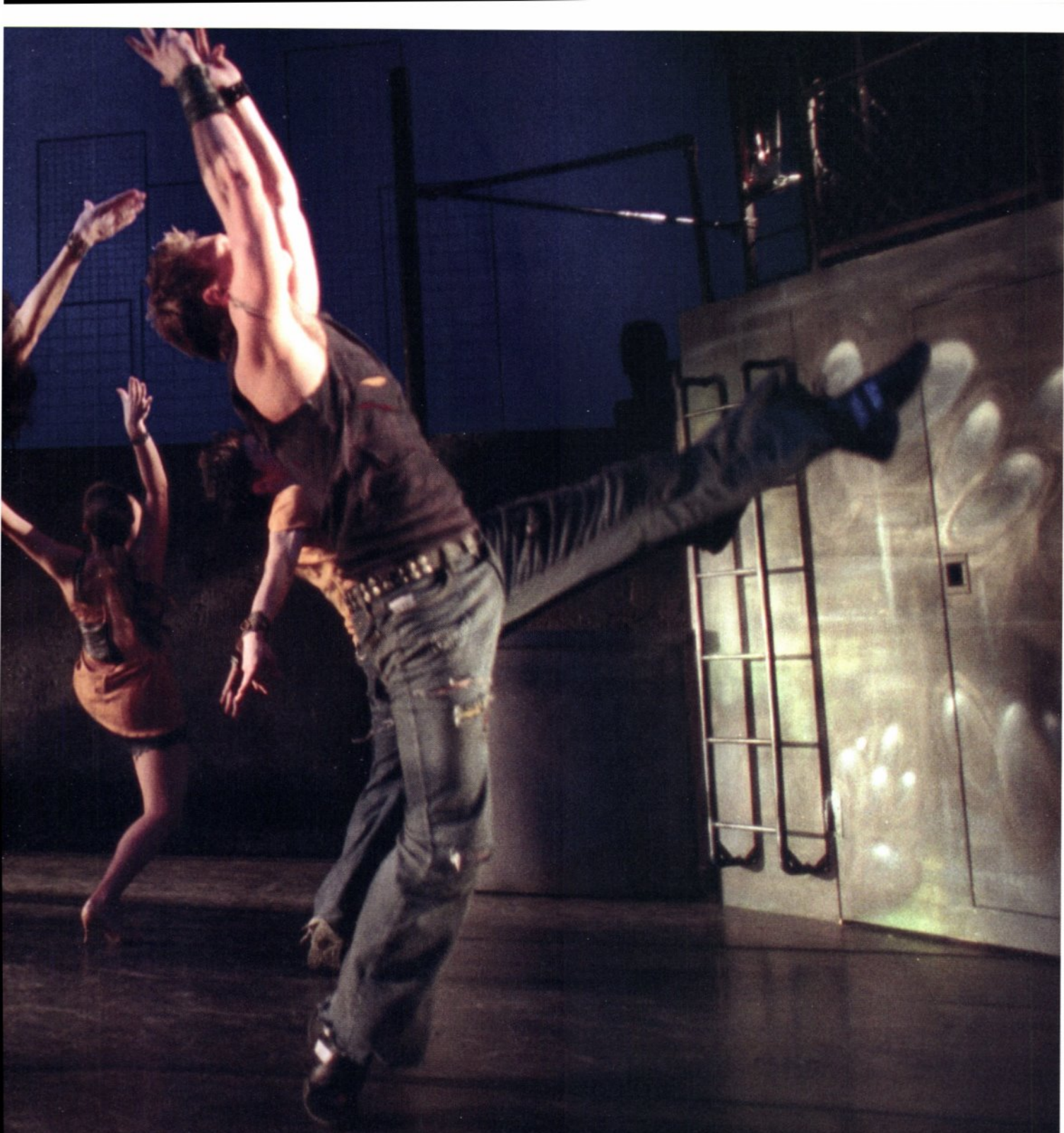
Takk til alle som har vært med i denne produksjonen.

Velkommen i teatret – og god fornøyelse!

Bente Erichsen
Teatersjef

"Vi har valgt våre unge talenter, og vi er stolte av dem!"

Teatersjef Bente Erichsen

West Side Story:

Kjærlighet i rivaliseringens tid

- Dette er en historie om kjærlighet, alt skjer i løpet av en kveld. Men i 1957, da *West Side Story* hadde premiere første gang, hadde kjærlighet en annen farge enn i dag. I dag trenger vi kjærlighet mer enn noen gang. Det er vårt eneste håp, og vi ønsker å gi publikum en opplevelse av dette, av noe viktig.

AV MODE STEINKJER

Per Christian Revholt, musikalsk leder for Riksteatrets oppsetning av *West Side Story*, er ikke i tvil. Leonard Bernstein og Stephen Sondheims musikal har et kjærlighetsbudskap som gjør det uovertruffent – og tidløst. Koreografen Lindsay Dolan nikker enig.

– I dag er vi omgitt av begjær. Ikke av kjærlighet, sier han.

– *West Side Story* handler om livet og døden, i det opptatt kjærlighet og dramatisk action, sier regissøren Bjørn Sæter.

De er tre godt voksne menn som har tilbrakt mer tid på en teaterscene enn de fleste teaterstudenter i dag kan drømme om å gjøre. Nå har

"Har du først vært en Jet, vil du alltid være en Jet"

Lindsay Dolan

de selv en drøm, og det er å trekke et ungt publikum til det. Per Christian Revholt karakteriserer som musikkteatrets svar på Det nye testamente - en forestilling så innflytelsesrik at ikke noe

har overgått den siden når det gjelder påvirkningskraft og nyvinning.

MAKTKAMP

West Side Story med sanger som *Tonight*, *Maria* og *America* ble kalt en milepæl da den hadde premiere på Broadway 26. september 1957. Men spiren til stykket, løselig basert på William Shakespeares *Romeo og Julie*, grodde opp ti år før, i 1947, da koreografen Jerome Robbins ble spurt om hvordan han ville oppdatert *Romeo og Julie* i dag. Robbins videreutviklet ideen sammen med Leonard Bernstein og forfatteren Arthur Laurents, og etter hvert med Steven Sondheims sangtekster. Stykket forandret seg under fødselsprosessen. Først skulle det hete *East Side*, og Maria var jødisk og Tony en italiensk katolikk fra Greenwich Village. Prosjektet ble av ymse årsaker utsatt i seks år, og i løpet av den tiden forandret New York seg. Konflikten mellom jøder og katolikker ble uaktuell, i stedet var millionbyen preget av immigrasjonen fra Europa og fra Karibia, spesielt Puerto Rico.

Dermed ble Tony av europeisk, nærmere bestemt polsk avstamning, og Maria ble puertoricansk. Begge nylig ankommet det forjettede land, og heftet sammen i en virvlende kjærlighetskarusell der den brutale maktkampen mellom gategjengene Jets og Sharks ble spilt opp som bakteppe.

– *West Side Story* ble født som et eksperiment. De som skapte det, var unge, og stykkets natur krevde et ungt og ukjent ensemble, sier Lindsay Dolan.

SWINGING LONDON

Som koreograf på Riksteatrets oppsetning tilfører han ikke bare stykket faglig tyngde fra en mannsalder og vel så det innen internasjonalt teater, han bringer også med seg et historisk sus fra den gangen kampen mellom Jets og Sharks sjokkerte London.

– Jeg var med i den originale London-oppsetningen, i 1958, året etter premieren på Broadway. Det var den samme amerikanske oppsetningen, men fagforeningene krevde et antall engelskmenn i showet, og vi ble fire stykker. Jeg var en Jet. Og har du først vært en Jet, vil du alltid være en Jet! Sier han triumferende.

– Jeg hadde gleden av å oppleve Robbins,

Bernstein og Sondheim, som kom over fra Broadway og fikk oss til å slite vettet av oss. De var absolutte oppsynsmenn. Jeg pleide å gå hjem om kvelden og synke ned i badekaret for å lindre smerten fra blodansamlingene, sier Dolan. Og kom ikke drassende til ham med filmen *West Side Story*.

– Filmen ble gjort pen for at den skulle selge. De var redde for hva den skulle forårsake om de lagde den lik teaterstykket. I dag ser den bare merkelig ut, rekkefølgen på numrene er feil, og skuespillerne dubbes i sangscenene, sier han.

SJOKKET

Og filmen er pen, rent ut pyntelig, der teaterversjonen er mørk og brutal. På den første oppsetningen i London forlot publikum salen i sjokk. Musikkteatret hadde til da vært preget av snille historier signert Rogers og Hammerstein,

"Det har vært gjort så mange forsøk innen teatret på å løpe etter ungdommen, med hippe oppdateringer som har ført til at det eneste du ser av publikum er ryggen på dem"
Bjørn Sæter

publikum hadde latt seg lulle inn i en rosa sky av *My Fair Lady*. Men da teppet gikk ned etter første akt av *West Side Story*, hadde de for første gang sett blodet flyte på en londonsk musikal-scene. To gjengmedlemmer lå døde tilbake på slagmarken.

– Tenk det. I dag er vi vant til provokasjoner. Man gjør fra seg på scenen uten at noen leer på øyelokket. Men den gang var dette sjokkerende, sier Bjørn Sæter, som selv fikk et spesielt første møte med sceneversjonen av *West Side Story*.

– Bestemor hadde en venninne som var garderobedame på Det Norske Teatret. Hun pleide å la oss få sitte i kongelosjen, og det var fra kongelosjen at jeg så *West Side Story* første gang det ble satt opp i Norge, i 1965. Kongelosjen var min vei inn i teatret, forteller Sæter, som mener stykket fortsatt hører ungdommen til.

– Det har et budskap, og denne gangen håper jeg ikke bare at folk på min egen alder kommer, men unge folk. Og at de opplever kraften i stykket som fikk folk til å reise seg den gang Lindsay var

med i London. Jeg håper de bruker 15 minutter på å snakke om hva de har sett. Jeg håper at *West Side Story* skal utgjøre en forskjell.

I en tidsalder preget av dataspill, filmer og musikkvideoer forekommer ikke *West Side Story*

lenger like eksplisitt i uttrykket. Men det har en realistisk sannhet i seg som er like virkningsfull i dag som da det ble skrevet. Gjenger samles fortsatt der de finner noe å holde seg fast i. Og fortsatt oppstår det forbudt kjærlighet på tvers av kulturer, klasser og religions-skiller. Det er også et paradoks at samfunnet i dag har en temperatur

nærmere det som var utgangspunktet for Robbins og Bernsteins opprinnelige tanke enn noen gang tidligere, med folkeforflytninger, kulturmotsetninger og religionskonflikter.

– Shakespeare skrev sin *Romeo og Julie* på 1500-1600-tallet. *West Side Story* ble skrevet på 1950-tallet. Da som den gang handlet det om gjengkri-ger. Hadde *West Side Story* blitt skrevet i dag, ville det handlet om rivalisering over narkotika-salg. Livet forandrer seg ikke, sier Dolan.

"Jeg hører ikke London eller Paris, men jeg hører Amerika. Jeg vet ikke hva det kommer av, men jeg ser for meg dampende røyk stige opp av gatene og de gule taxiene – sounden fra storbyband og saksofoner."

Per Christian Revholt

STRAMT

Likevel er det nettopp det uforanderlige som Sæter, Revholt og Dolan ser som de største fortrinnene ved *West Side Story*, og som skiller det fra Riksteatrets tidligere musikaler *My Fair Lady* og *Annie Get Your Gun*, som i hovedsak har trukket et eldre publikum. *West Side Story* henvender seg også til et yngre publikum, og oppsetningen

"Det er en tøff historie, om gjenger, drap og kjærlighet. Og det er en tekst som er evig aktuell"

Per Christian Revholt

er tenkt visuelt moderne, selv om historien ikke er hundre prosent tilpasset vår tid. Sæter har oversatt og bearbeidet *West Side Story* til den versjonen som Riksteatret nå setter opp. Å turnere med et slikt stykke byr på store utfordringer, fordi produksjonen er langt mindre enn Bernstein og forfatterens opprinnelige stykke. For Sæter betydde det først at han måtte kutte inn for å tilpasse handlingen til et langt mindre ensemble enn originaloppsetningen krevde. Nå er for eksempel hele New Yorks politistyrke kuttet ned til én mann. Og han må nok

spille en og annen ekstrarolle i tillegg.

– Vi har kortet og strammet det inn noe, uten å utelate noe av den essensielle handlingen. Publikum i dag er mer visuelt orienterte, og vi bringer også inn moderne fortellerteknikker, dramatiserer det ytterligere, men uten å gjøre rock 'n' roll. Vi angriper det med dagens fortellersett uten å gjøre det for sentimentalt. Det er ikke behov for det. I det hele tatt er kjernen i historien like moderne i dag som den alltid har vært, sier Sæter.

EVIG AKTUELL

Dette moderne aspektet gir seg også utslag i musikken. Som Dolan sier: – Det er ett av de mest briljante partiturene innen musikkteatret. Det er aldri blitt overgått, og ingen i dag er i stand til å komponere noe lignende. – Det er en tøff historie, om gjenger, drap og kjærlighet. Og det er en tekst som er evig aktuell, fastslår Revholt – og siterer fra sangen *Something's Coming*:

– *Who knows/there's something due anyday*. Og den neste virkelig vakre sangen er *Somewhere*, der sangen går: *There's a place for us/Somewhere a place for us...* Det er noe alle kan relatere til, tanker som vi alle har gjort oss. Det har ikke noe

å si hvordan du synger det, men de stiller de samme spørsmålene som ethvert ungt hjerte har stilt seg.

Revholt har møtt de samme utfordringene i musikken som Sæter hadde i teksten. Bernstein skrev det for 30 musikere, blant annet elleve tre- og messingblåsere. Revholt må bygge opp hele den musikalske biten ved hjelp av et åttmannsorkester der basisinstrumentene er beholdt.

– Utfordringen er å få det til å låte stort allikevel. *West Side Story* er Det nye testamente for den som er opptatt av musikk. Den er krevende og rytmisk sett et slit, med 5/8-dels-takter og 16-deler og fandens oldemor. Du må telle til du blir blå i fjeset. Men du hører New York i musikken, og det er en klang som fortsatt holder i dag, sier Revholt, som har med seg flere musikere med mange års erfaring fra blant annet jassen. Det er påvirkningen fra denne som setter merkelappen New York på *West Side Story*.

– Jeg tror nok det er jassen. Jeg hører ikke London eller Paris, men jeg hører Amerika. Jeg vet ikke hva det kommer av, men jeg ser for meg dampende røyk stige opp av gatene og de gule taxiene – sounden fra storbyband og saksofoner.

IKKE OVERFLATISK

Alle tre er opptatt av hvor krevende et stykke som *West Side Story* er. Ifølge Dolan er det å spille *West Side Story* langt vanskeligere enn å spille *Romeo og Julie* på teaterscenen. Musikken ble laget slik at den nådeløst leder skuespillerne fra scene til scene, mens overgangene mellom sang og spill skal skje glidende, nesten umerkbart. Det krever at ensemblet i tillegg til å spille også må kunne danse og synge. Mange av «Idol-søkerne» som stilte opp på Riksteatrets audition, røyk med andre ord kjapt ut.

Men krevende eller ikke: *West Side Story*. I 2004? – Det har vært gjort så mange forsøk innen teatret på å løpe etter ungdommen, med hippe oppdateringer som har ført til at det eneste du ser av publikum er ryggen på dem. Unge folk elsker å se stykker som handler om noe. Jeg satte opp *Brødrene Karamasov* på Oslo Nye Teater, som varte i seks timer, og det fantes ikke rabattbilletter. Jeg opplevde at halve Blitz-huset sto i kø foran kassa. *West Side Story* har noe tilsvarende i seg, som ikke er overflatisk. Den kan gjøres overflatisk, og gudene vet om vi får den dit vi vil ha den. Men stykket i seg selv er ikke overflatisk, sier Sæter.

Mode Steinkjer er journalist i *Dagsavisen*

Sangene i West Side

Scene 1

Scene 2 H

Scene

Scene 3

Scene 5

Scene

Scene 7 EN HÅN

Scene 8 H

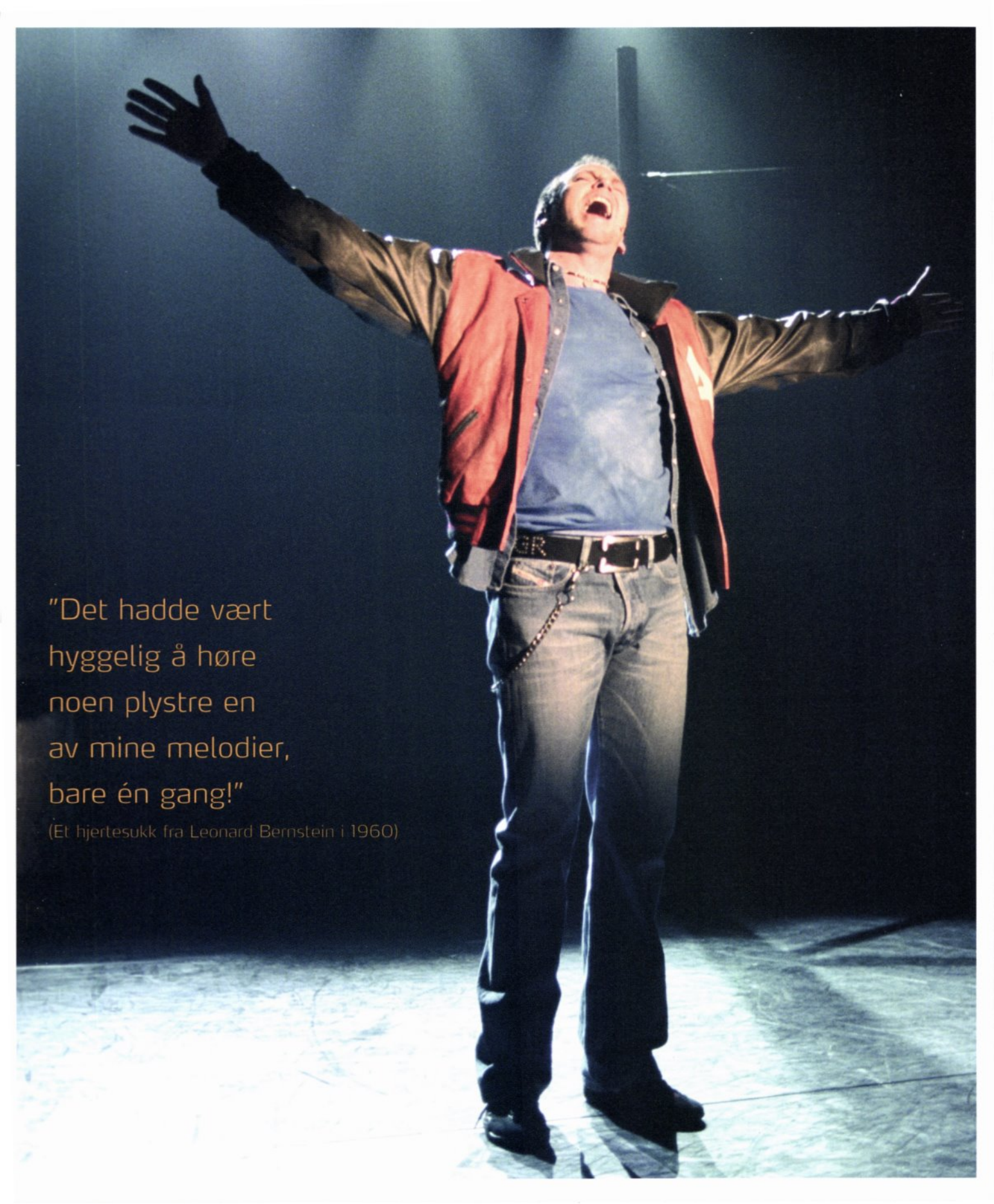
Scene 1 JEG E

Scene 1 ET STED

Scene 2 KONSTABE

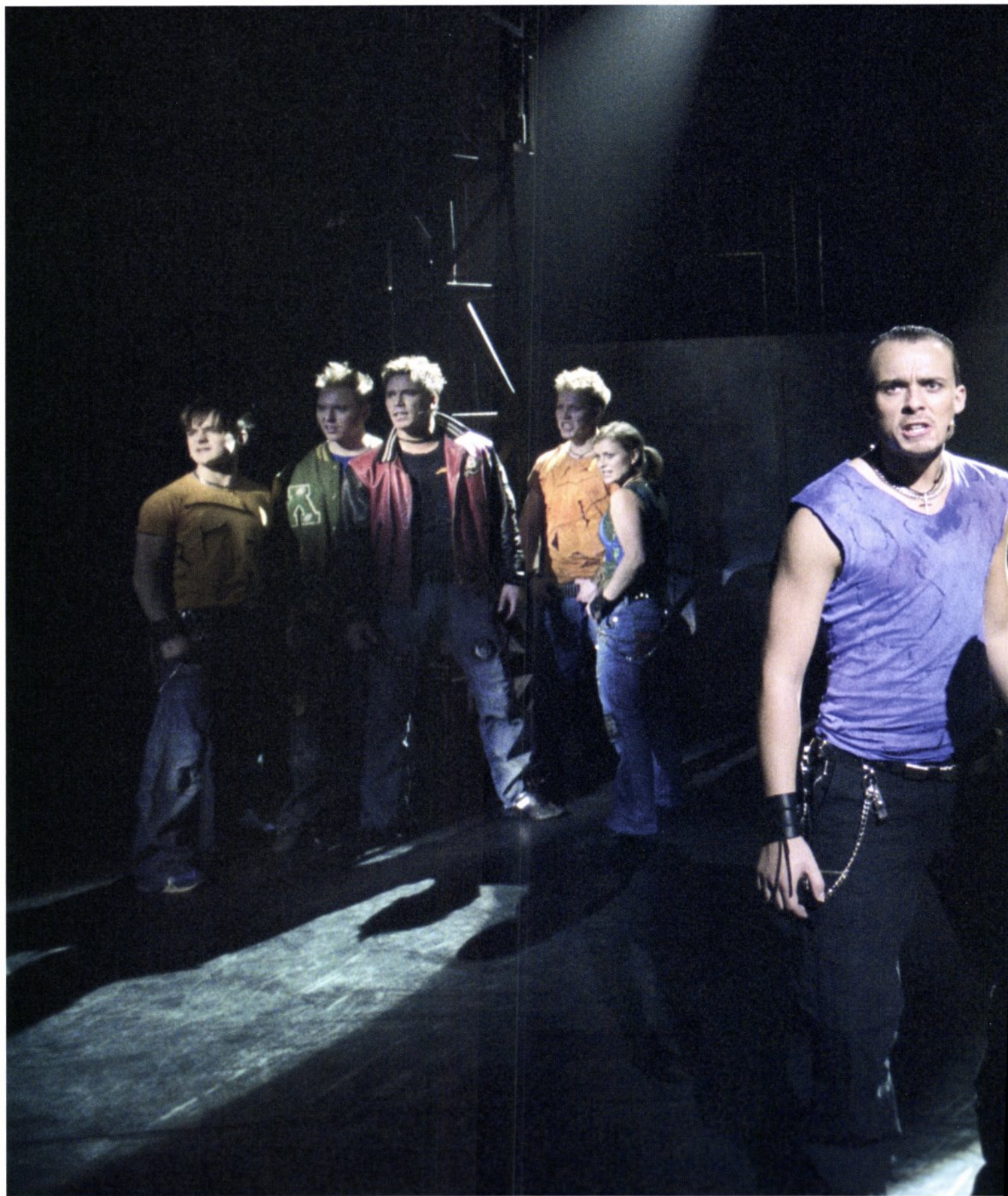
Scene 3 EN SÅNN S

A full-body photograph of a man on a stage, captured in a moment of intense performance. He is wearing a red and black leather-style jacket over a blue t-shirt, blue jeans with a black belt, and a chain on his belt. His arms are raised high in the air, and his mouth is wide open as if he is singing or shouting. The stage floor is lit with a bright, cool-toned light, while the background is dark. The overall mood is one of passion and energy.

"Det hadde vært
hyggelig å høre
noen plystre en
av mine melodier,
bare én gang!"

(Et hjertesukk fra Leonard Bernstein i 1960)

West Side Story

Basert på et originalkonsept av JEROME ROBBINS. Tekster av
ARTHUR LAURENTS, musikk av LEONARD BERNSTEIN
og sangtekster av STEPHEN SONDHEIM.

Entire Original Production Directed and Choreographed by
JEROME ROBBINS.

Oversatt og bearbeidet for Riksteatret av Bjørn Sæter
Sangtekster gjendiktet av Hartvig Kiran og Runar Borge

Regi	Bjørn Sæter
Koreografi	Lindsay Dolan
Musikalsk ansvarlig og musikkarr.	Per Christian Revholt
Scenografi	Helge Lohne
Kostymedesign	Mia Runningen
Lysdesign	Ingrid Tønder
Lyddesign	Jon Karstensen
Maskedesign	Helge Bjørnå
Dramaturg	Tine Thomassen

ØYUNN BJØRGE Maria Tony ERIK-ANDRÉ HVIDSTEN

SHARKS:

Bernardo NIKLAS GUNDERSEN
Chino TOR IVAR HAGEN
Indio BJØRN HOLTHE
Pepe STEFAN CLARIN
Rosalia, en shark-jente CATHRINE BANG
Consuelo, en shark-jente SUNNIVA EGGE SIPUS
Teresita, en shark-jente KATARINA BOZIC

JETS:

Riff CHRIS LANGVIK
Action JOHAN CHRISTER NOVSJØ
A-rab GEIR GUNDERSEN
Baby John HALLVARD B. NORUM
Anybodys, en Jet-jente CHARLOTTE ØVERLAND VÅSET
Velma, Riffs kjæreste KATARINA BOZIC
Minnie, en Jet-jente SUNNIVA EGGE SIPUS

Krupke /Doc/ /Glad Hand JAN HUSE
Anita, Bernardos kjæreste SILJE NYMOEN

Understudy for Maria: SUNNIVA EGGE SIPUS
Understudy for Anita: CATHRINE BANG
Swings: MARTHE T. JOHANNESSEN, STÅLE TØRRING

Orkester:

Kapellmester / piano
Trombone
Slagverk
Kontrabass
Klarinetter / saksofoner
Bratsj / trompet
Fløyter / saksofoner
Trompet / flygelhorn

Ket Iren Lødemel
Dag Eriksen
Børre Flyen
Kay Hartvigsen
Morten Michelsen
Stig Ove Ose
Knut Riisnæs
Lasse Rossing

Repetitør
Regiassistent
Suffli i prøveperioden

Ket Iren Lødemel
Morten Bruun
Linn Korssjøen

Inspisient/turneleder I
Turneleder II

Kristin Skiftun
Jan Huse

Bemanning på turné:

Oppsetningsleder
Scenemester
Lysmester
Lydansvarlig
Systemansvarlig
Systemtekniker
Kostymeansvarlig
Maskør
Rekvisitør

John Grønvold
Terje Grønvold
Aslak Hetland
Jon Karstensen
Tor Støve
Harald Hempel
May Britt Grondona
Helge Bjørnå
Knut Backe

Premiere i Molde 16. mars 2004

Forestillingen varer 2t. og 30 min. inkl. pause.

Dekorasjon, rekvisitter og kostymer er produsert på Riksteatrets verksteder under ledelse av verksmester Harald Knutsen, smed Petter Moen, leder for rekvisitt- og tapetsereravdelingen Dan Christiansen, leder for systua Solveig Engh og leder for maskeavdelingen Line Hvalbye Grønli. Elise Bruun har hatt det faglige ansvaret for produksjon av alle kostymer. Takk til JOICO som har levert hårstylingsproduktene.

Spraymaler: Sean.

Utgitt av Riksteatret, Gullhaug Torg 2, 0484 Oslo. Tlf: 24 14 42 00.

Ansvarlig utgiver: Bente Erichsen. I redaksjonen: Bjørn Sæter, Tine Thomassen og Mette Hægeland Blom (red.).

Foto fra prøvene: Erik Berg. Grafisk design: Sørensen. Opplag: 7000. Trykk: Kampen Grafisk AS.

Forlag: Josef Weinberger LTD

Originally Produced on Broadway by Robert E. Griffith and Harold S Prince by arrangement with Roger L. Stevens. Presented by arrangement with JOSEF WEINBERGER LIMITED on behalf of MUSIC THEATRE INTERNATIONAL of New York.

Herrene bak West Side Story

JEROME ROBBINS – ansvarlig for originalkonseptet

amerikansk danser, koreograf, ballettsjef og regissør. Et multitalent som utdannet seg innen klassisk ballett, samtidig som han studerte musikk. Robbins debuterte som skuespiller og danser i 1937 og som koreograf i Bernstein-musikalen *Fancy Free* i 1944. Han har skapt over femti balletter og blitt belønnet med de fleste priser som eksisterer i hans fag.

ARTHUR LAURENTS – tekster

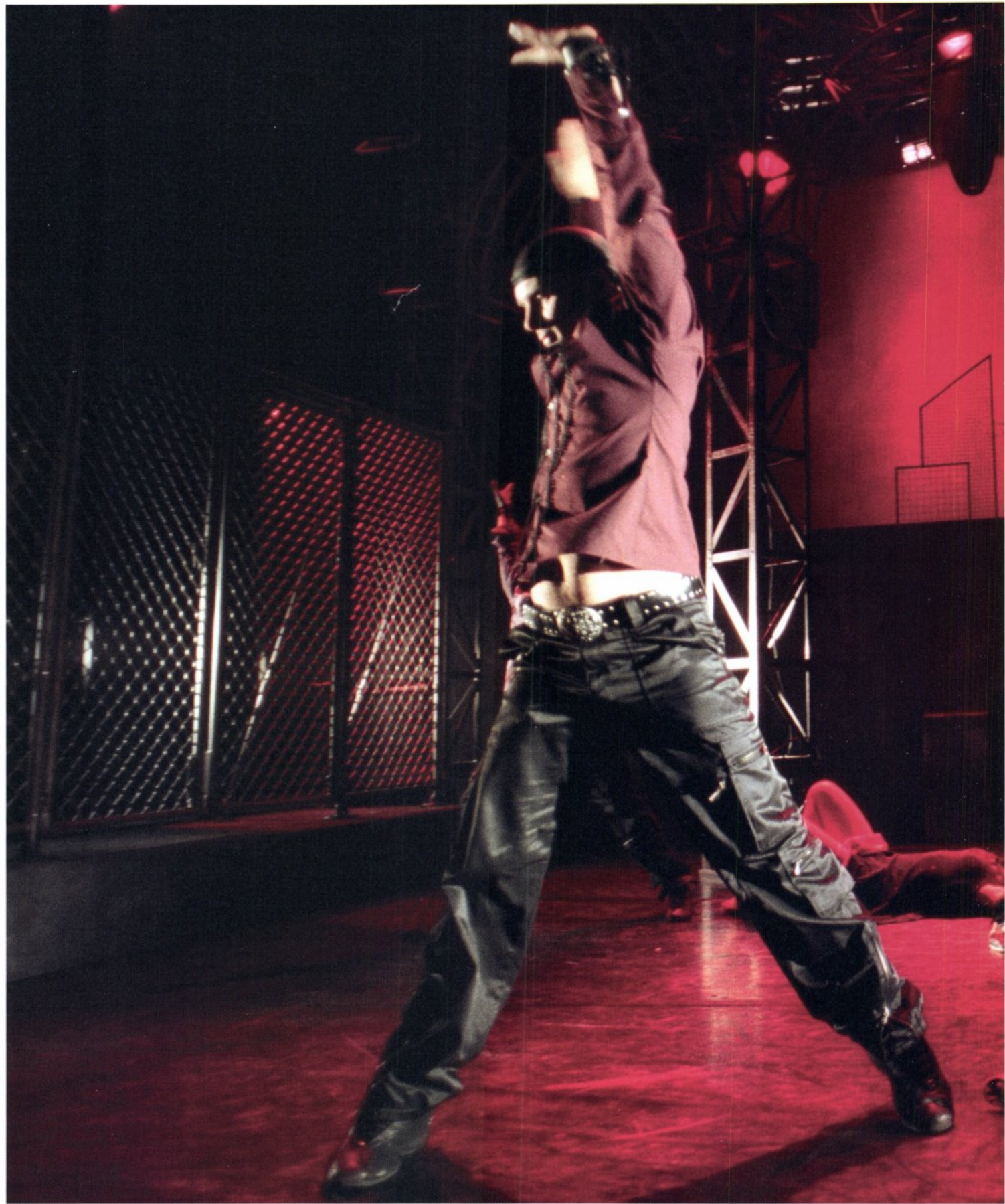
amerikansk dramatiker som også skrev romaner, filmmanus, musikalmanus og noveller. De mest kjente skuespillene hans kom i årene etter 2. verdenskrig. *Home of the Brave* gav ham Pulitzer-prisen. Senere skaffet han seg også et navn som regissør. I 1984 fikk Laurents en "Tony" for beste musikalregi for iscenesettelsen av *La Cage aux Folles*.

LEONARD BERNSTEIN – musikk

amerikansk dirigent og komponist. Han studerte ved Harvard University, og ble i ung alder dirigent for New York City Philharmonic Orchestra. Bernstein var først og fremst dirigent for symfoniske orkestre, men har komponert musikk til musikaler, balletter, filmmusikk og symfonier – han er en av de få komponistene som følte seg like hjemme i musikkteatret som i konsertsalen. Noen kritiske røster mener han burde holde seg til konsertsalen, men hvis han hadde fulgt dette rådet, ville musikkhistorien stått uten *West Side Story* og musikken til hans fem andre musikaler.

STEPHEN SONDHEIM – sangtekster

amerikansk komponist og tekstforfatter. Han studerte komposisjon ved Williams College i New York, og hadde blant annet Oscar Hammerstein II som lærer. Sondheims aller første suksess var sangtekstene til *West Side Story*. Som komponist for en hel musikal debuterte han først i 1962 med *A funny thing happened on the way to the Forum*. Senere skrev han bl.a. *Company* og *A little night music*. Begge regnes for å være typiske for Sondheims litt kjølige, intellektuelle og sofistikerte stil.

JULIE

Romeo! Romeo! Hvorfor er du Romeo!
Fornekt ditt opphav og avsverg ditt navn.
Og vil du ikke det, så sverg at jeg er din.
Da er jeg ikke mer en Capulet.
Det er ikke mer enn et navn som skiller oss.
Men du er ikke et navn, du er deg selv.
Hva er Montague?
Ikke er det hånden, ikke er det foten, ikke armen,
ikke ansiktet, ikke noen del av deg.
Så vær et annet navn! For hva er et navn?
Den blomst vi kaller "rose" ville dufte like deilig
samme hvilket navn vi ga den.
Og Romeo, selv om han ikke het Romeo,
ville han vært like fullkommen som han er.
Romeo, gi navnet ditt bort og ta meg i stedet.

ROMEO

Jeg tar deg på ordet.
Kall meg bare "kjærlighet", så er jeg døpt på nytt.
Fra nå av er jeg aldri Romeo mer.

JULIE

Hvem er du
som i ly av mørket sniker deg inn i mine tanker?

ROMEO

En navnløs som kan si deg hvem jeg er.
For mitt navn, kjære helgen, hater jeg, fordi det
er din fiende.
Om jeg hadde det skrevet, ville jeg revet det i
stykker.

JULIE

Er ikke du Romeo, en Montague?

ROMEO

Ingen av delene, om noen av dem byr deg imot.

*Fra Romeo og Julie av William Shakespeare
Oversatt av Håvard Rem*

På Riksteatret våren 2004

Den 25. timen

"Strålende" AFTENPOSTEN. "Sterkt" VG (fem).

"Simpelthen farlig god" DAGBLADET.

Av Per Olov Enquist. Oversatt av Marit Tusvik. Regi: Lise Fjeldstad.

Glassmenasjeriet

"Glitrende glassmenasjeri" AFTENPOSTEN. "Teatret er på vei mot elitedivisjonen", skrev VG og gav forestillingen terningkast 5.

Av Tennessee Williams. Oversatt av Inger Hagerup. Regi: Marit Moum Aune.

Samson og Roberto

"Flotte dukker i godt spill" Dagbladet. "Frodig og gøyalt" Aftenposten.

"Dukkefryd!" VG (fem). "Dyrisk godt spill" Dagsavisen.

Av Ingvar Ambjørnsen. Dramatisert av Axel Hellstenius.

REISERUTE WEST SIDE STORY:

16-mar	Molde	04-mai	Haugesund
17-mar	Ålesund	05-mai	Karmøy
18-mar	Ørsta	06-mai	Stord
19-mar	Stryn	07-mai	Bryne
21-mar	Florø	09-mai	Sandnes
22-mar	Førde	10-mai	Sirdal
23-mar	Sogndal	11-mai	Kristiansand
24-mar	Ål	12-mai	Kristiansand
25-mar	Lillehammer	13-mai	Kristiansand
26-mar	Otta	14-mai	Grimstad
27-mar	Sunnalsøra	15-mai	Risør
30-mar	Elverum	18-mai	Seljord
31-mar	Gjøvik	19-mai	Bø i Telemark
01-apr	Fagernes	26-mai	Larvik
02-apr	Jessheim	27-mai	Horten
03-apr	Nøtterøy	28-mai	Askim
04-apr	Skien	31-mai	Kolvereid
05-apr	Vikersund	01-jun	Namsos
06-apr	Sandefjord	02-jun	Steinkjer
08-apr	Mosjøen	03-jun	Verdal
09-apr	Mo i Rana	04-jun	Orkanger
20-apr	Bodø	06-jun	Surnadal
23-apr	Lakselv	07-jun	Reros
24-apr	Alta	08-jun	Tynset
27-apr	Tromsø	09-jun	Kongsvinger
28-apr	Finnsnes	10-jun	Drammen
29-apr	Narvik	11-jun	Drammen
30-apr	Harstad	12-jun	Drammen

*Med forbehold om endringer

RIKSTEATRET

bill.tlf.: 815 00 525 www.riksteatret.no